

L'experiència: Juan Ignacio Gutiérrez

ens explica com ha trobat feina a Cafès Novell a través de la seva participació al Dispositiu d'Entrenament de Competència del programa Treball als Barris

“Penso que a les pràctiques vaig demostrar la meua manera de treballar, l'experiència i també l'actitud. Estar pel que calgui, si s'ha d'escombrar, s'escombra i amb ganes. A mi no m'han de dir les coses dues vegades, m'agrada treballar, tinc nervi, sóc una persona activa, no m'agrada estar de braços creuats.”.

Sempre havia treballat en magatzems i en línies de producció. Havia arribat a portar un magatzem, he fet de tot el que es fa: recepció de material, preparació de comandes, picking, gestió d'albarans, càrrega i descàrrega... sobretot als sectors de l'automoció i el metall. Em va arribar l'atur amb més de 40 anys i des de la crisi només he trobat feines molt temporals, he agafat tot el que sorgia: operari, neteja de naus, vigilant de fàbrica,...

El primer període d'atur, vaig aprofitar per a fer cursos. Vaig anar a La Fassina però no em van seleccionar, hi havia molta gent apuntada. Així que vaig fer cursos de magatzem i transport a la Universitat Oberta de Catalunya. Després em vaig dedicar a buscar feina.

Quan estàs a l'atur temps molt temps per pensar. Jo visc amb la mare que té 81 anys i dependència, la cuidava però també pensava que un dia em faltaria i jo sense fer res... també hi ha un tema de dignitat, d'autoestima... Cadascú té les seves circumstàncies però sempre és molt difícil estar a l'atur.

Buscar feina no és fàcil, penses que no t'agafaran per l'edat, ara tinc 46 anys. Penso que el millor es sortir cada dia de casa, moure's per trobar feina amb ganes, jo no vaig parar. Vaig trucar a tots els amics, anava a totes les ETT's de Vilafranca i de Martorell, al SOC, al Club de la Feina, mai deia que no a feines tot i que fossin molt temporals. El suport de la família és molt important, el meu germà i la meua cunyada sempre m'han fet costat, m'animaven, em dèiem que segur que em sortiria alguna cosa...

Al maig vaig començar al Dispositiu d'Entrenament de Competències, tenia temps. Al començament no li veia molt el sentit, em semblava que no m'aportaria molt perquè jo ja sé com buscar feina, he fet mil models de currículums... la veritat és que no tenia molta fe. També tenia ja experiència en magatzems, així que fer pràctiques tampoc tenia molt sentit. Però vaig anar parlant amb l'Eva, la meva tutora, i vaig començar a veure la llum, es tractava de donar-me a conèixer, trobar una empresa que pogués valorar el meu currículum, tornar al sector dels magatzems que feia temps que no treballava... Quan em va dir que faria les pràctiques a Cafès Novell, em vaig animar molt. També es bo participar en sessions en grup perquè et relaciones, surts de casa...

Des del primer dia, el Xavier, encarregat de Cafès Novell, ja em va dir que per ell la meva edat no era cap problema i això em va alegrar molt, perquè molta gent et diu que amb la teva edat ja no trobaràs feina. També em va dir que venia a fer pràctiques, a aprendre com funciona l'empresa, no a matar-me a treballant. Des del començament el tracte que em van donar va ser molt bo.

Penso que a les pràctiques vaig demostrar la meva manera de treballar, l'experiència i també l'actitud. Estar pel que calgui, si s'ha d'escombrar, s'escombra i amb ganes. A mi no m'han de dir les coses dues vegades, m'agrada treballar, tinc nervi, sóc una persona activa, no m'agrada estar de braços creuats.

L'últim dia de pràctiques li vaig parlar al Xavier de la meva situació personal, portava anys a l'atur sense cap mena d'ajuda... i em va dir que després de Festa Major em trucaria. El dia 9 de setembre vaig començar a treballar.

Cafès Novell és una empresa molt humana, estic molt agraït. Al Xavier li pots contar el teus problemes, t'escolta. Normalment no es fan hores, però quan s'han de fer, t'ho demanen si us plau, et paguen les hores, et conviden a dinar. Els companys també t'ofereixen ajuda, de seguida et diuen que demanis qualsevol cosa que necessitis, roba de treball, la que calgui, si necessites que et portin en cotxe perquè tu no tens...

La feina que faig és molt variada, ajudo a producció, faig repartiment, vaig a Vilanova, Barcelona, Girona... preparo comandes, agafo el carretó,... tot el que es fa a un magatzem, faig la feina que m'agrada i sento que l'empresa confia en mi.

Aquí ve molta gent a buscar feina, a deixar el currículum però jo he tingut la sort de que em coneguin treballant i com a persona, sense les pràctiques no hauria estat possible. No voldria acabar sense expressar el meu agraïment al senyor Ramon Novell i al Xavier Padullés, per la confiança i l'oportunitat que m'han brindat.

Vilafranca del Penedès, setembre de 2015